

HET VERGETEN HOOFDSTUK

Het nieuwe kabinet is iets vergeten.

Het coalitieakkoord bevat wel een hoofdstuk over ouderenzorg, maar niet over de zorg voor mensen met een handicap.

Dat is gek.

Niet alle ouderen hebben direct zorg nodig omdat ze oud zijn.

Natuurlijk verdient de 'verzilvering' van de samenleving wel de nodige aandacht op het gebied van gezondheid, wonen, werk en welzijn.

Maar mensen met een handicap hebben de overheid hard nodig om in zorg die levenslang en levensbreed nodig is te voorzien!

Voor de ChristenUnie zijn mensen met een beperking waardevolle leden van onze samenleving. Zij zijn waardevol alleen al vanwege het feit dat ze er zijn, maar ook om wie ze zijn, om hun 'eigen' bijdrage en de 'eigen' plek die ze innemen. Ze hebben naar onze mening dan ook recht op specifieke 'eigen' ondersteuning.

Daarom presenteert de ChristenUnie het 'ontbrekende' hoofdstuk over gehandicaptenzorg waar de afgelopen maanden even niet aan is gedacht.

19 november 2010

Esmé Wiegman, Tweede Kamerlid.

ChristenUnie

Manifest

Elk leven is waardevol

Het beste wat we in onze samenleving kunnen doen is het erkennen van de beschermwaardigheid van alle leven, vanaf het aller-vroegste stadium. De waardigheid en waarde van een mens liggen niet in de wenselijkheid, de aanvaardbaarheid of de kwaliteit die wij aan zijn of haar leven toekennen, maar in de heiligheid van het leven zelf.

Alle mensen zijn gelijkwaardig

De talenten die mensen hebben gekregen staan bij het maken en uitvoeren van beleid centraal. Iedereen moet de mogelijkheid krijgen om zich te ontplooiën. De beperking van mensen met een handicap moet zoveel mogelijk worden gecompenseerd, door voorzieningen zoals een gebarentolk, rolstoelen, persoonlijke assistentie en individuele aanpassingen, ondersteuning bij het starten van een eigen bedrijf en voldoende stageplaatsen voor mensen met een beperking. De Wet Gelijke Behandeling Gehandicapten en Chronisch Ziekten wordt uitgebreid naar andere relevante levenssterreinen en dat Artikel 1 van de Grondwet, het recht op gelijke behandeling, wordt uitgebreid voor mensen met een beperking.

Wonen en zorg

De overheid zorgt ervoor dat ouders in staat zijn de zorg voor één of meerdere gehandicapte kinderen op zich te nemen. Er moet ook voldoende keuzevrijheid zijn in zorg in natura in instellingen. Zorginstellingen op levensbeschouwelijke grondslag verdienen een plek in onze samenleving. Scheiden van wonen en zorg is voor een aantal gehandicapten een prima ontwikkeling, maar dat geldt niet voor iedereen. Bijvoorbeeld voor iemand met een verstandelijke beperking en ernstige gedragsproblemen zal het scheiden van wonen en zorg financieel en zorginhoudelijk zo ongunstig zijn dat dit problemen met het vinden van betaalbare huisvesting tot gevolg zal hebben. Gecombineerd met andere maatregelen zoals verlaging van uitkeringen, brengt de scheiding van wonen en zorg deze groep ernstig in problemen.

Het persoonsgebonden budget moet zo breed mogelijk kunnen worden toegepast en een volwaardig, toereikend alternatief zijn voor zorg in natura. Een participatiebudget is nog beter: het geld dat mensen met een beperking krijgen moet niet alleen besteed kunnen worden aan zorg, welzijn en wonen, maar ook aan werken en leren. De hoogte van het pgb moet niet onder druk staan. Anders is van keuzevrijheid geen sprake.

Welzijn en participatie

Het is de vraag of alle dagbesteding en begeleiding voor gehandicapten wel zo goed passen in de Wet maatschappelijke ondersteuning. Gemeenten zullen onvoldoende in staat zijn om met specifieke beperkingen rekening te houden. Participatie van mensen met een beperking kan worden vergroot. Dit moeten we ons allemaal aantrekken. De focus moet niet worden gelegd op wat gehandicapten niet meer kunnen, maar op wat gehandicapten wel kunnen.

Onderwijs

Kwetsbare zorgleerlingen moeten de kans krijgen om zich maximaal te ontwikkelen. Omdat niet alle kinderen hun plek kunnen vinden in het reguliere onderwijs, blijft speciaal onderwijs hard nodig.

Werken

Jonggehandicapten moeten beter terecht kunnen op de arbeidsmarkt. Jonge mensen die zelfstandig minder dan twintig procent wettelijk minimumloon kunnen verdienen, krijgen een uitkering op Wajong-niveau. Op deze groep wordt geen druk gelegd om te participeren. Uiteraard kan dit wel op vrijwillige basis, bijvoorbeeld in de dagopvang.

Daarnaast moet het inkomen van Wajongers die werken aangevuld blijven tot het wettelijk minimumloon. Mensen die wel meer mogelijkheden hebben, krijgen recht op werk of scholing. Sociale werkplaatsen zijn voor wie een speciale, veilige werkomgeving nodig heeft in verband met een arbeidsbeperking.

Mantelzorg en vrijwilligerswerk

Mantelzorg en vrijwilligerswerk zijn heel belangrijk. Mensen zijn verantwoordelijk voor elkaar en moeten daarom de tijd en gelegenheid hebben voor elkaar te zorgen. Goede samenwerking tussen mantelzorgers, vrijwilligers en professionele zorgverleners is van groot belang. Langdurig zorgverlof moet mogelijk blijven. Ook is het nodig om mantelzorgers af en toe te ontlasten door de zorg voor hun familielid, vriend of kennis over laten aan andere zorgverleners (respitzorg).

Ratificatie VN-Verdrag

De ratificatie van het VN Verdrag zal naar aller waarschijnlijkheid volgend jaar plaatsvinden. De ratificatie is van groot belang voor de rechten van mensen met een handicap. De ChristenUnie vindt het erg belangrijk iedereen goed geïnformeerd wordt wat de gevolgen zijn van deze ratificatie. Gehandicapten moeten voldoende mogelijkheden hebben om mee te denken over de zorg. Gehandicaptenorganisaties zijn daarvoor nodig. De overheid moet zorgen voor voldoende financiering van deze organisaties.

Toekomst van de AWBZ

De huidige AWBZ heeft een onpersoonlijk karakter en kent veel bureaucratie. Premiebetalers voelen weinig solidariteit met een ander als ze het ingehouden bedrag voor de AWBZ op hun loonstrookje zien. Zet de mens die zorg nodig heeft centraal, vergroot keuzevrijheid en geef meer ruimte voor zorgaanbieders. Erken dat goede zorg om een brede maatschappelijke betrokkenheid vraagt. Zorg moet zo veel mogelijk dicht bij mensen georganiseerd worden. Mensen met een licht verstandelijke beperking (bijv. IQ 70-80) moeten aanspraak kunnen blijven maken op AWBZ-zorg.

Werken in de zorg

Werken in de zorg is mooi en zinvol werk. Mensen die werken in de zorg verdienen het vertrouwen om die zorg te leveren die goed is voor mensen. De maatregelen die voor de ouderenzorg zijn aangekondigd zoals extra handen aan het bed, moet ook voor de gehandicaptenzorg gelden. 12.000 extra banen is een mooi voornemen, zeker als daarmee goed opgeleide medewerkers de kwaliteit van zorg verbeteren.

Fractie ChristenUnie Tweede Kamer
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

T : 070-3183057
F : 070-3183936
christenUnie@tweedekamer.nl